

Recenze

biometrická identifikace osob podle chůze

Mark S. Nixon v rámci International Series of Biometrics vydal knihu Human Identification Based on Gait (Identifikace osob podle chůze). I přestože problematika identifikace osob podle chůze není novou záležitostí (první aplikace se objevují od počátku devadesátých let), jedná se o oblast velmi zajímavou, zejména pro její aplikace v oblasti bezpečnosti. Kriminalistické využití je spíše ojedinělé a mnohem mladší – první případ, který se zapsal do dějin, se datuje do června 2000, kdy expert z Velké Británie Haydn Kelly provedl identifikaci maskovaného pachatele podle záznamu z průmyslové televize při přepadení zlatnictví. Typickou biometrickou aplikací je využití – v boji proti terorismu – skryté identifikace podezřelých osob. Je třeba podotknout, že identifikace osob podle chůze je neinvazivní metoda, o jejímž použití nemusí dotyčná osoba vůbec vědět. Tato metoda je stále ve vývoji – od prvotního sledování záznamů z kamer až po nové techniky snímání osob např. pomocí radaru (s využitím radarové technologie nemusí být místo snímání ani osvětleno). Nejen výše uvedené informace ukazují na aktuálnost problematiky – byť se k ní komerční sektor zatím staví spíše zdrženlivě a identifikaci podle chůze důvěřuje méně než identifikaci podle obličeje. Čtenář se na 187 stránkách členěných do devíti kapitol seznámí mimo jiné s historií identifikace osob, počátečními přístupy, tvorbou databází, přístupy založenými na siluetě a modelech osoby a výhledem do budoucna.

(Nixon, M. S. – Tan, T.: Human Identification Based on Gait. Springer, 2006.)

Martin Fürbach, katedra kriminalistiky, Policejní akademie
ČR, Praha